

ד. במוצאי מנוחה

במוצאי מנוחה, קדמנוך תחלה. הט אָזנך ממרום, יושב תהלה. לשמע אל־הַרְנָה
ואל־הַתַּפְּלָה:

את־ימין עז עוררה, לעשות חיל. בצדק נַעֲקֹד, וְנִשְׁחַט תַּמּוּרוֹ אֵיל. גִּנוֹן נָא גִזְעוּ, בְּזַעֲקָם בְּעוֹד
לֵיל. לשמע אל־הַרְנָה ואל־הַתַּפְּלָה:

דרוש־נָא דורְשִׁיךָ. בְּדִרְשָׁם פָּנֶיךָ. הִדְרֹשׁ לָמוֹ מִשְׁמֵי מַעוֹנֶךָ. וְלִשְׁנֵעַת חֲנוּנִים אֵל תַּעֲלֶם אָזְנֶךָ.
לשמע אל־הַרְנָה ואל־הַתַּפְּלָה:

זוחלים וְרוֹעֲדִים מִיוֹם בָּאָךְ. חֲלִים כְּמִבְכִּירָה מַעֲבֶרֶת מִשְׁאָךְ. טְנוּפֹם מָחָה נָא וַיִּדּוּ פְּלֹאֲיֶיךָ.
לשמע אל־הַרְנָה ואל־הַתַּפְּלָה:

יוֹצֵר אֶתָּה לְכָל־יוֹצִיר נּוֹצֵר. כּוֹנֵנֶת מֵאֵז תִּרְף לְחִלְצָם מִמִּצָּר. לְחוֹנְנִים חֲנָם מֵאוֹצֵר הַמִּנְצֵר. לִשְׁמַע
אל־הַרְנָה ואל־הַתַּפְּלָה:

מָרוֹם, אִם־עֲצָמוֹ פִּשְׁעֵי קִהְלָךְ. נָא סִגְבֵּם מֵאוֹצֵר הַמוֹכֵן בְּזִבּוּלָךְ. עֲדִיךָ לְחֵן חֲנָם, בָּאִים אֵלֶיךָ.
לשמע אל־הַרְנָה ואל־הַתַּפְּלָה:

פְּנֵה־נָא אֶל־הַתַּלְאוֹת וְאֵל לַחֲטָאוֹת. צִדֵּק צוֹעֲקֶיךָ מִפְּלִיא פְּלֹאוֹת. קָשׁוּב־נָא חֲנוּנִים, אֱלֹהִים
יְהוָה צְבָאוֹת. לִשְׁמַע אֶל־הַרְנָה ואל־הַתַּפְּלָה:

רָצָה עֲתִירְתָּם בְּעִמְדָם בְּלִילוֹת. שְׁעָה נָא בְּרָצוֹן כְּקָרְבֵּן כָּלִיל וְעוֹלוֹת. תִּרְאֶם נֹסִיךְ עוֹשָׂה
גְּדוֹלוֹת. לִשְׁמַע אֶל־הַרְנָה ואל־הַתַּפְּלָה: